

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

СПРАВА ЧЕСТІ КОЖНОГО КОМУНІСТА

Третього вересня в усіх факультетських партійних організаціях почалися звітно-виборні партійні збори. Комуністи підводять підсумки своєї настірливої праці на протязі минулого навчального року, піддають принципіальній критиці недоліки в роботі факультетських партійних бюро, накреслюють конкретні заходи дальшого організаційного зміцнення своїх рядів, поліпшення учбового процесу, наукової та політично-масової роботи. Віддаючи всього себе будівництву комунізму, кожний комуніст вважає справою своєї честі та партійної совіті до кінця викрити недоліки, узагальнити все краще, щоб невтомно рухати вперед нашу радянську науку.

В минулому навчальному році значно поліпшилась внутрішньопартійна робота факультетських партійних організацій. Партійні збори були справжньою школою комуністів. На них розглядалися актуальні питання життя та діяльності партійних організацій.

Живий інтерес, наприклад, у комуністів філологічного факультету викликало обговорення питання про виконання членами партії статуту КПРС. Секретар партійного бюро та Рудяков разом з партійним викладачем готовили майже місяць ці партійні збори. Внаслідок цього збори пройшли активно, по-бойовому і головне—допомогли підвищенню активності комуністів, зміцненню партійної дисципліни.

Продумано відносяться до проведення партійних зборів на геолого-географічному факультеті. Тут враховують, щоб не повторювалися одні ті ж питання, дбають про розгортання критики та самокритики, слідують за виконанням власних рішень.

Проте в проведенні партійних зборів в час ще не були вижиті серйозні недоліки. Є ще факти, коли партійні збори готуються несерйозно, поспішно. Так, наприклад, сталося на біологічному факультеті, коли обговорювалися питання про завдання партійної організації в зв'язку з рішеннями вересневого Пленуму ЦК КПРС. На цих партійних зборах навіть не було прийняті рішення.

Набагато краще в звітному році працювали партійні групи на юридичному та історичному факультетах. Комуністи партійних груп займали авангардну роль в навчанні, вони боролись за зміцнення трудової дисципліни, за розгортання наукової та виховної роботи.

Партійні бюро факультетських партійних організацій прагнули в своїй практичній роботі виконувати прийняті рішення. В ряді партійних організацій систематично контролювався хід виконання критичних зауважень рядових комуністів, накреслювалися заходи по ліквідації недоліків внутрішньопартійної та організаційної роботи. Однак і тут у нас ще не все доведено до кінця. Інколи партійні організації приймали хороші рішення, а потім забували про них.

Так партійне бюро біологічного факультету прийняло важливе і потрібне рішення: брати активну участь в пропаганді досягнень сільськогосподарської науки. Але після цього вчені факультету виступають рідко перед колгоспною аудиторією. Товариши Шапошникова, Радченко, Касим та інші жодного разу не виступили з лекцією чи доповіддю. Партійне бюро факультету, і його секретар тов. Зубробек не вживали заходів до виконання прийнятих рішень.

Велику увагу в звітному році приділяли партійні організації факультетів ідеологічній роботі. Значно краще почали працювати кафедри суспільних наук. Підсумки навчально-виховного року показують зрослі знання студентів, свідчать про уміння студентів пов'язати теоретичні знання з практикою комуністичного будівництва. Ряд викладачів кафедр суспільних наук захищали кандидатські дисертації, успішно пишуть докторські роботи, підготували збірник наукових праць.

Однак і в цій справі в нас ще не все гаряць. Не можна миритися з таким становищем, коли кафедри суспільних наук, не дивлячись на ряд критичних виступів комуністів, не встановили ще тісного контакту з спеціальними кафедрами. Це особливо стосується до кафедри марксизму-ленінізму. Не всі партійні організації слідкували за ідейним та науковим рівнем лекцій. Так, доц. Михневич прочитав вступну лекцію на низькому рівні, а партійна організація перед тим не поцікалася чи обговорювався текст її на засіданні кафедри. чи ні.

В наші партійні організації ще не все зроблено в справі розгортання антирелігійної пропаганди, боротьби за здоровий побут. Деякі викладачі вважають за непотрібне вести антирелігійну пропаганду.

Факультетські партійні організації не все ще зробили, щоб викорчувати факти п'янства та аморальних вчинків. Так, студент III курсу філологічного факультету комсомолець Туній систематично пиячить, а комсомольська і партійна організації потурають йому. Студент фізико-математичного факультету Іванченко і студент геолого-географічного факультету Гончаренко, напившись п'янинами, влаштували на вулиці бійку і потрапили в міліцію. І мимо цього пройшли громадські і партійні організації факультетів.

Такі факти є і на інших факультетах, і повз них не можна проходити. Справа честі кожного комуніста вести виховну роботу, застерегти від п'янства і аморальних вчинків, вести боротьбу за здоровий побут.

Значну роботу провели факультетські партійні організації в справі налагодження учбової та наукової роботи. Успішністю наших студентів стала значною вищою, знання глибшими. Ряд наукових працівників професор Кирилов, член кореспондент Академії наук УРСР Цесевич та інші написали ряд цікавих робіт, зробили актуальні розвідки з різних галузей знань. Але і в цій справі не все ще нами зроблено. Ми повинні вище підняти рівень наукової та учбової роботи. В нас не повинно бути фактів одержання незадовільних оцінок. Ми значно краще повинні вести виховну роботу серед студентів, повинні вперше через пожвавити свою роботу комсомольсько та профспілковою організацією.

Ці та ряд інших питань повинні зараз стояти в центрі уваги комуністів нашої первинної партійної організації. Звітно-виборні партійні збори партійної організації університету, які відбудуться 15 вересня цього року, повинні викрити всі недоліки нашої внутрішньопартійної та організаційної роботи. Повинні накреслити заходи по поліпшенню учбової, наукової та виховної роботи. На звітно-виборних партійних зборах університету комуністи повинні розгорнути принципову партійну критику та самокритику.

ПОНЕДІЛОК
13
ВЕРЕСНЯ
1954 року
№ 21 (420)

Ціна 20 коп.

П-912459

На високому рівні проведено звітно-виборні партійні збори.
Товариши комуністи! Ширше розгортаєте критику та само-критику!

Партійні збори на філологічному факультеті

4 вересня відбулися звітно-роботи є підготовка робіт на виборні партійні збори на філологічному факультеті. В своїй грунтovній доповіді секретар партбюро факультету Рудяков глибоко висвітлив стан ідейно-виховної, а також учбово-методичної та наукової роботи на факультеті. В доповіді було вказано на цілий ряд досягнень в цих галузях роботи, але більша її частина була присвячена висвітленню недоліків, які є на факультеті. Всебічне висвітлення в доповіді життя факультету сприяло тому, що в дебатах після доповіді прийняла участь майже половина складу парторганізації факультету.

Гострій, принциповій критиці було піддано наукову роботу професорсько-викладацького та студентського складу факультету.

Комуністи Дроздовський, Данилко, Толстих, Дузь та інші говорили, що на факультеті ще немає міцного колективу науковців, який би міг принципово рішати наукові питання, який би успішно працював над глибокими проблемами мовознавства та літературознавства. Науковці подають мало наукових робіт. Невиправдано затримується закінчення запланованих кафедрами робіт. Так кафедра російської мови ще на рік відклала таку потребну роботу, як «Порівняльна граматика східнослов'янських мов», кафедра української літератури недбайліве ставлення до остаточної обробки і редактування статей, які готовуються до видання. Комуністи критикували та кож ректорат та наукову частину за те, що вони не роблять всього того, що необхідно для своєчасного надруковання наукових збірок факультету.

Комуністи критикували партійні організації за постійного контролю за самостійною роботою студентів з боку викладачів шляхом проведення обов'язкових консультацій.

Комуністи критикували партійні організації за постійного контролю за роботою кафедр, які погано ставляться до організації постійного контролю за самостійною роботою студентів з боку викладачів.

Комуністи критикували партійні організації за постійного контролю за роботою кафедр, які погано ставляться до організації постійного контролю за роботою студентів з боку викладачів.

На питаннях антирелігійної пропаганди та аморальної поведінки серед студентів зупинились комуністи Данилко та Шайкевич. Агітатори груп по-винні широко розгорнути в групах антирелігійну пропаганду, рішуче, разом з усією групою, боротися за те, що жоден студент не залишався під впливом релігійних забобонів.

Про роботу з студентами І курсів і про налагодження

ли студенти-комуністи Славіна та Фоля. В цьому році на факультет прийнято студентів у два рази більше, ніж торік. Багато студентів є з села. Ім треба надати дійову допомогу в організації розпорядку дня, в питанні самостійної роботи з книгою і т. ін. Треба вивчати їх запити і потреби. З другого боку, треба кріпити зв'язок студентів факультету з соціальним селом, де нашим випускникам прийдеться працювати після закінчення університету.

Партійні збори констатували, що в минулому році значно поліпшилося керівництво комсомольською організацією з боку партбюро факультету. Разом з тим, на зборах гостро ставилось питання про те, що керівництво комсомольською організацією е справа всієї партійної організації факультету, справа кожного комуніста. На зборах відмічалось, що не все гаряць на факультеті і з роботою аспірантів. Більшість з аспірантів працює наполегливо, вперто, іспити здають в строк, успішно займаються написанням дисертаційних робіт. Але, на жаль, серед них ще є й такі аспіранти, яких можна назвати безнадійними. Це в першу чергу стосується аспіранта кафедри української літератури Долгanova, становище роботи якого загрозливе.

Комуністи критикували партійне бюро за погано налагоджену справу по прийому до лав партії кращих викладачів, аспірантів та студентів. За звітний період в кандидати партії було прийнято всього 1 чол. Винне в цьому партійне бюро факультету. На зборах було розглянуто і ряд інших питань.

Гострі критиці з боку комуністів було піддано партійне бюро університету за неконкретне та поверхове керівництво.

Партійні збори факультету пройшли організовано, на високому ідейному рівні. Було прийнято розгорнути рішення, спрямоване на дальнє поліпшення роботи факультету.

Одностайно було обрано новий склад партійного бюро. Секретарем партбюро обрано Збандута Г. П.

Збори в адмінгоспчастині

31.VIII-1954 р. відбулися звітно-виборні збори партійної організації адміністративно-господарської частини.

увага за звітний період була звернена на будівництво і ремонт приміщень для забезпечення навчального процесу.

Комуністи гостро критикували окремі недоліки в роботі парторганізації. Виступаючи звернули велику увагу на по-

бут і політичну роботу серед робітників.

Партійні збори адміністративно-господарської частини вказали старому складові партбюро на недоліки в роботі і дали вказівки новому складові врахувати ці недоліки в своїй роботі.

Більше уваги ідейно-виховній роботі

8-го вересня відбулися звітно-виборні партійні збори біологічного факультету.

В звітній доповіді секретаря партійного бюро факультету доц. І. І. Погребняка було детально охарактеризовано роботу партійного бюро за звітний період і вказано на основні недоліки в роботі партійної організації факультету.

Після доповіді І. І. Погребняка розгорнулися дебати. Більшість з виступаючих звернули увагу на недостатній рівень ідейно-виховної роботи серед студентів.

Проф. М. О. Савчук, доц. С. Б. Гринбарт і Фролов І. М. говорили про погану організацію антирелігійної пропаганди. Саме на біологічному факультеті є найсприятливіші умови для боротьби з релігійним дурманом і всілякого роду забобонами. Проте ці умови використовуються вкрай незадовільно.

Стан культурно-масової роботи на факультеті висвітила доц. П. І. Дмитрашко. Серед студентів є багато здібних виконавців у різних жанрах, але відчувається недостатність допомоги з боку студентського клубу університету. Студентський клуб повинен забезпечити кваліфіковане керівництво хоровим і хореографічним гуртками. Доцент П. І. Дмитрашко говорила також про діяльність редакції стінної газети факультету. В газеті систематично висвітлювалася робота комсомольських груп. Редакційна колегія тримала тісний

зв'язок з членами партбюро, комсомольського бюро і профбюро. Але не було трибуни відмінників, і недостатньо була розгорнута критика недоліків у навчанні і науковій роботі.

Доц. М. В. Домбровська звернула увагу на те, що викладачі факультету мало цікавляться побутом студентів, не бувають в гуртожитках. Не проводяться колективні відвідування кіно і театрів студентами разом з викладачами.

Про спортивну роботу говорив доц. С. Б. Гринбарт. Факультет в цьому відношенні досяг значних успіхів. Але немає масовості в спортивних досягненнях. Слабо втягаються в діяльність спортивних гуртків студенти I курсу.

О. О. Титаренко охарактеризував роботу ботанічного саду. Ботанічний сад представлений на Всесоюзний сільськогосподарській виставці за успіхи у вирощенні персиків і цитрусових. Але ті великі можливості, які має ботанічний сад, ще недостатньо використовуються в світлі рішень вересневого і лютнево-березневого Пленумів ЦК КПРС. Зокрема, не засвіено ще 70 га землі.

В заключному слові доц. І. І. Погребняк зазначив, що критика, якій піддано на зборах роботу партійного бюро, цілком справедлива. Збори прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на усунення всіх недоліків у роботі, і обрали новий склад партійного бюро факультету комсомольських груп. Редакційна колегія тримала тісний

О. ФУРМАН.

На геолого-географічному факультеті

Звітно-виборні партійні збори-тільки по конспектах і одержують на екзаменах лише добре відмінно. Необхідно підвищити вимоги до студентів під час наступної екзаменаційної сесії.

На критиці роботи партійного бюро факультету та партійного бюро університету по організації політбесід серед студентів зупинився комуніст тов. Литовченко. Він вказав на необхідність підвищення якості інструктивних бесід з агітаторами.

В своїх виступах комуністи т.т. Розовський, Смирнов, Нікола, Гуревич зупинились на недоліках ідейно-виховної роботи на факультеті, на фактах зорів політбесід на I, II та III курсах факультету. Вони говорили також про необхідність підвищення рівня роботи агітаторів і в першу чергу комуністів.

Партійні збори прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на усунення недоліків в роботі партійної організації факультету, та обрали новий склад партійного бюро. Секретарем партійного бюро обрано тов. Романенка.

Комуніст тов. Ланда вказував на наявність на факультеті лібералізму відносно оцінок зразу студента, які в своїй більшості готовуються до іспитів

В КОЛГОСП ПРИЇХАЛИ ШЕФИ

Мов ластівка бистрокрила, в село влетіла пісня. Звучна і весела, вона наповнила вулиці, і відлуння її покотилось далеко-далеко, відгукнулася в колгоспному саду і полинула далі на виноградники, баштани. На подвір'я виїгнали радісні діти, на тини посилялись старші—літні колгоспники. Покотилася звітка: приїхали шефи-студенти Одеського державного університету...

Автомашина, переповнена збудженими юнаками і дівчатами, зупинилася біля колгоспного клубу. Незабаром сюди стікається молодь. На дощі об'являється гарно оформлене оголошення:

5.IX-54 р. Сьогодні, 5.IX-54 р. в колгоспному клубі відбудеться лекція на тему: «Міжнародне становище Радянського Союзу».

Після лекції великий концерт художньої самодіяльності студентів Одеського державного університету. Та шефи мають значно ширше завдання, ніж читання лекції та проведення концерту. Вони повинні допомогти обладнати кімнату агрокультури, добрati експонати на сільськогосподарську виставку, порадити, як краще вести сівбу озимих зернових, збирати кукурудзу, силосувати зелену масу і так далі. З такими пропозиціями зверталися колгоспники до своїх шефів, і тепер викладачі та студенти університету приїхали поділитись своїми знаннями і досвідом.

Доцент Іван Миколайович Сагайдак, якого в колгоспі ім. Леніна, В.-Михайлівського району добре знають і поважають колгоспники та сільська інтелігенція, веде бесіду з головою сільськогосподарської артілі Іваном Антоновичем Тюхтієм. Тут присутній секретар партійної організації тов. Фурманський, механізатори, рядові колгоспники, шефи.

Цього року справи у нас значно попішлися, — розповідає Іван Антонович. Ми вчасно і без втрат провели збиральну кампанію і зараз закладаємо надійний фундамент майбутнього високого врожаю. Значно краще почали працювати колгоспники і особливо механізатори. Тракторна бригада тов. Боровика перевершує виробничі норми, сівбу озимих проводить на високому агротехнічному рівні. Цього року, — продовжує тов. Тюхтієв, — ми впораємося з озимими за 12 днів. Це для нашого колгоспу, коли врахувати, що, наприклад, минулого року сіяли 60 днів, рекордний строк.

Голова колгоспу розповідає про зрослі доходи колгоспників, про високу вартість колгоспного трудодня, говорить про інтерес колгоспників до книги, кіно, радіо.

Але разом з тим, — глибоко зітхнучи, веде далі мову голова колгоспу, — в нас є багато недоліків. Є ще в нас ледарі та п'яниці, люди, які хочуть якнайбільше взяти з колгоспу, а для загальної справи нічого не хочуть зробити. Не все у нас гаразд з тваринництвом і особливо з підготовкою громадського тваринництва до зимівлі. Мало ми ще заготовили кормів, повільно проводимо силосування. Погано працює у нас ветфельдер та ветлікар.

Шефи знайомляться з виробничими планами колгоспу, допомагають чіткіше спланувати ряд невідкладних робіт. Після цього починається практична робота. Доц. Сагайдак є в тракторну бригаду, яка веде сівбу озимих. Студент біологічного факультету Лагутенко займається обладнанням кімнати агрокультури, студент історичного факультету Бабкін допомагає бібліотекарю систематизувати книжкові фонди, студенти Кофф і Млинчик добирають матеріал для гумористичної живої газети «наш перець». І навіть шофер, оглянувшись свою трьохтонку, включався в шефську роботу. Він оглядає мотор, що

його недавно університет передав колгоспові, радить, як краще використати цей механізм в колгоспному виробництві.

Багато цінних порад одержали колгоспники в цей день. Вчений університету доц. І. М. Сагайдак, оглянувшись засіяні лані озимини, вказав на потребу підняти вологу.

— Негайно треба провести каткування, — говорить Іван Миколаєвич, — після цього агрозаходу волога підніметься, зерно, нагріте і зволожене, почне буйно проростати.

— Взутра ж, Іване Миколаєвичу, зроблю, закатую, — говорить бригадир тракторної бригади т. Боровик. Я про це й сам думав, але сумнів брав, чи корисний такий захід чи ні. А тепер, послухавши вас, пере-конався, що був правий.

Тут же, в польовому стані, доц. Сагайдак провів захоплюючу бесіду з трактористами. Він розповів їм про методи обробітку ґрунту новатора сільськогосподарського виробництва польського Мальцева. Скільки заплановано в механізаторів ця змістовна бесіда. Скільки нових думок та прагнень працювати ще краще, плодотворніше!

Швидко пройшов день. На колгоспне село спускаються вечірні сутінки. Спалахують електричні вогні. До сільського клубу починає збиратися молодь. Ось в бурхливому танці закрутися ланкові, доярки. Чез через широкі отвори вікон виливається пісня:

Я другий такої страни не знаю, Где так вольно дышет человек...

Все людіше і людіше стає в просторому, гарно обладнаному клубі. Слідом за молоддю приходить літні колгоспники, всіма шановні старики.

— А що ж ви гадаєте, що політика не моє діло, — говорить сімдесятирічний колгоспник Михайло Дяченко, — коли його запитав хтось з молодших: і ви на лекцію? Ні, хлопці, — продовжував Михайло Дяченко. — я хочу безпартійний, але державний чоловік. Я хочу миру, бо люблю радянську, так, радянську державу. А це ж хіба не політика. Ого-го! Ще й яка політика.

Почалася лекція. Лектор М. Личковський в лекції про міжнародне становище наводить цікаві факти економічного і культурного зростання Радянського Союзу, розповідає про величезне значення титанічних будів на Волзі та Дніпрі, про освоєння нашим героїчним народом цілини та перелогових земель, про використання атомної енергії в народному господарстві. Лектор говорить про патріотичне піднесення робітників, колгоспників та трудової інтелігенції, викликане історичними постановами партії та уряду про створення матеріального достатку, про підвищення продуктивності сільського господарства, про дальший розвиток нашої соціалістичної Вітчизни.

Тов. Личковський говорить про те, що успіхи радянського народу — це нищівний удар по палах нової світової війни, по американо-англійських імперіалістах, які прагнуть залити світ кров'ю мирних людей.

— Та щодня міцніше непереможний табір миру, — продовжує лектор. Як би не брязкали зброями бізнесмени, ім не вдається розв'язати нову світову війну. Радянський Союз, який очілює табір миру, демократії та соціалізму, робить все необхідне, щоб приборкати людиноненависників. За Радянським Союзом іде великий китайський народ, крайні народні демократії. Робота Женевської конференції є одним з доказів могутності і непереможності борців за справу миру.

З великою увагою слухають колгоспники лекцію про міжнародне становище Радянського Союзу, а по-

закінченні її довго обмінюються думками.

Після короткої перерви почався концерт художньої самодіяльності студентів нашого університету. Студентка історичного факультету Кемайстерно читає твір Володимира Маяковського «Вірш про радянський паспорт», студент геолого-географічного факультету Зелінський та студентка історичного факультету Степановська виконують ряд пісень радянських композиторів, політичну сатиру виконують студенти Топчії та Загорайко. Кожний номер програми — музичний, вокальний, хореографічний — чи художнє читання сприймається глядачами з великим захопленням.

Та найбільшим успіхом в цьому концерти користувались ведучі — Манюшко та Загорайко. Вони під музичний супровід студента Коффа виконують сатиричні куплети, написані на тему колгоспного села. В них викриваються нероби, п'яниці, ті, що розкрадають колгоспне добро. За довгим карбованцем полює колгоспниця Гарванкова. Вона, виробивши мінімум встановлених трудоднів, відмовляється працювати в колгоспі, відміжується на своїй присадибній ділянці. І ось із сцени лунають дошкиульні слова:

Есть слух, товарищ Гарванкова,
Что не работали вы снова,
Что прохлаждалися в тени
И потеряли трудодни.

Живем надеждою одною,
Что труд кипит у вас зимою,
Но мы слыхали, что зимой
Вы тоже спите день деськой..

Зал вибухає оплесками. Раздаються вигуки:

— Так її, ледарку. Хай знає та її іншим закауз.

А з сцени лунає вже інший куплет. В ньому критикується ледар Солодяк, який всілякими методами уникає від праці в колгоспі. Гострою сатирою викривають шефи п'яницю і неробу колгоспного ветфельдшера Міхевича. Він завжди п'яний, за роботою тваринників не слідкує, заготівлює кормів не займається. Колгоспники вигуками — ще раз, ще раз проспівайте — домагаються повторення сатиричних рядків про Міхевича:

Вначале вам скажать уместно,—
Весьма опасен п'яный вид.

Ведь вам, фельшеру, известно,
Что очень алкоголь вредит.

Лишь ваша милость показалась,

Силосование прервалось.

В сатиричних куплетах гостро в

ЧЕРЕЗ ПЕРЕВАЛИ ЗАХІДНОГО КАВКАЗУ

(Продовження. Початок в № 20)

Геологи говорять, що внаслідок тектонічного руху земної кори і підняття великих ділянок ці рівнини були високо піднесені. Гірські ріки розрізали піднесені ділянки на різного обсягу брили з крутими схилами і сплющеними маківками.

На честь подолання Халегського перевалу на березі гірського озера за рецептом альпіністів виготовляємо морозиво. Рецепт цей дуже простий: піввідра чистого снігу, 3 банки згущеного молока, 3 банки вершків, ретельне розмішування — і морозиво готове.

Спуск був дуже важким. Ми пропускаємо в густих хмарах, які поширюють видимість, і кілька разів губимо стежку.

Наступного дня пропустуємо долину ріки Марух.

Перед останнім перевалом першої половини нашого маршруту Гергоди біля озера Кара-гіль робимо відпочинок на півдня.

Стежка завалена лісом і непрохідна, тому йдемо по дуже кругому кам'яному руслу маленької річки. Спуск займає майже чотири години. Спустившись, виходимо біля долини річки Кизич.

По Кизичу сплавляється ліс — сосна та піхта. Через дві години нас чекає відпочинок у Архізі — невеликому селищі лісорубів, де розміщується проміжний пункт нашого маршруту.

Проте ця долина не тільки мальовнича, вона й важкопрохідна: середню течію Бзиби туристи ще не прошли.

О шостій годині ранку порівняно рівною стежкою йдемо понад рікою Ахей до хутора Санчар, звідки мусимо повернути на останній перевал нашого маршруту — Анчха.

Широка стежка веде нас світлим буковим лісом. Але раптово рельєф змінюється. Ми починаємо іти по ледве просушеному болоті серед голих і повалених дерев уздовж берегів невеликої брудної річки, яка так і звється Брудна.

У цих місцях недавно пройшов селевий потік.

Внаслідок великої зливи або інтенсивного сніготанення в горах швидкотекучі потоки захоплюють різні уламки, які тримаються на «живій нитці» — продукти ерозії материнської породи.

Крутізна узгір'я сприяє тому, що потік з кожною хвилиною біжить все швидше та швидше.

З'єднувшись в одному руслі, багато тимчасових рік — селевий потік — зупиняється або висихає.

В кількох кілометрах від хутора Санчар — другого населеного пункту на нашій дорозі — влаштовуємо ноочівлю.

День 3-го серпня практично був останнім у нашому поході. В цей день погода зрадила нам. На само-

му перевалі випав дуже великий град, з голубине яйце. І на протязі всього спуску тривала нещадна злива, але ось уже і шосе, міст, машина!

У той же день здійснююмо, вже без рюкзаків, екскурсію до Аватхарі, зовсім малого селища в 2—3 км. від місця нашого біувака.

В Аватхарі з природного джерела п'ємо нарзан. Звичайно, він набагато кращий за той, що продається.

Дебет джерела дуже великий.

В майбутньому Аватхарі — місце визначного курорту. В минулому році в Аватхарі пройшла сніжна лавина. Ми бачили її наслідки — широку полосу в біковому піхтовому лісі на скілі гори, ніби виголену перукарем.

А під снігами, зверху, незайманій лавиною ліс. Можливо тут лавина зробила гіантський стрібок.

... Ранок четвертого серпня. Останній раз чуємо знайомі слова: «Одягнуті рюкзаки!». Ще 15 кілометрів по шосе — і біля чудового озера Ріца похід закінчено. І ось після того, як пройде пішкі понад двісті п'ятдесять кілометрів, приемно мачтися на швидкому глісері узловіж мальовничих берегів Ріци.

Того ж дня автобус, їдучи через вузьке Опшарське міжгір'я відомого Блакитного озера, а потім по березі моря, через Гагри, привіз нас у Адлер. Там — кінцева база маршруту.

Підвели підсумки, відвітавали, як ведеться, закінчення походу.. Час розлучатися!

І кожний поїхав, везучи в записній книжці адреси товаришів і твердо вірівши в майбутні зустрічі в містах і горах.

Похід багато чому навчив нас. Всі ми ще раз могли переконатися в тому, що мало займатися одним туризмом, щоб приймати участь в походах вищих категорій.

Учасники набули багато навиків пересування в горах і похідного життя, познайомилися з величною природою гір Кавказу.

Г. Л. КОФФ, студент III курсу геолого-географічного факультету.

ПОБУТОВІ СТУДЕНТІВ БІЛЬШЕ УВАГИ

Для Комуністичної партії немає нічого вищого, ніж задоволення зростаючих потреб трудящих. В країні Рад все поставлене на службу трудящим масам.

Особливо увагою Комуністичної партії і Радянського уряду оточили радянську молодь. Радянська держава робить все для того, щоб життя радянської молоді було прекрасним. Кровна справа партійної, комсомольської, профспілкової і громадських організацій університету спланувати свою роботу так, щоб якнайкраще організовувати не тільки навчання, але й все багатогранне життя нашого кількісної студента колективу.

В численних аудиторіях, лабораторіях та кабінетах університету вже розгорнулася навчальна робота студентів. Професорсько-викладацький і студентський колектив — перших днів навчання роблять для того, щоб кожна хвилина робочого дня була використана якнайдоцільніше.

Більша частина студентів приїхала в наш університет з різних міст і сіл нашої неозорії Батьківщини. Всі вони мають потребу в гуртожитку. Але проблема забезпечення всіх приїжджих студентів гуртожитком в нашому університеті ще й лосі не розв'язана.

Рейдова бригада багатотиражної газети «За наукові кадри» і комітетом комсомолу поцікавились, які ж умови для життя створені мешканцям гуртожитку по вул. Пастера, № 29.

В ідальню № 98, яка обслуговує гуртожиток, ми зайшли через дві години після початку обіду. Відрадним є той факт, що в цілому робота ідальні поліпшилась. Поліпшили свою роботу робітники кухні і офіціантки, зникли довгі черги і випадки, коли на обід требу було витрачати півтори години.

В супроводі чергової від студентського контролю студентки філологічного факультету Валі Приходько проходимо через ідальню. Скрізь на столиках графинчики з водою, чого не було раніше, чисто й охайнно. Цікавимось книгою скарг і пропозицій. За кілька днів роботи столової немає жодної скарги. Навпаки, багато схвалювальних відгуків. Так 5 вересня студентам історичного факультету сподобався борщ, приготовлений поваром тов. Прокопенком. Студент Бондар М. відзначений офіціанткою тт. Щербань Т. і Мервінським М. за бездоганне обслуговування. Непогано працює буфет столової.

Зважуючи роботу буфету, дирекція столової № 98 необхідно в найближчий час розв'язати таке важливе питання, як постачання студентів хлібом. До цього часу буфет продає хліб лише для вживання в ідальні, і студентам доводиться витратити час, щоб купити хліб в магазині. Таке становище можна буде ліквідувати, якби дирекція дозволила завезення відповідної кількості хліба в буфет для продажу студентам університету.

Варто сказати, декілька слів про меню столової. 7 вересня через дві години після початку обіду в меню не було рагу з овочів, млинців і компоту. Це дешеві й смачні страви, які люблять наші студенти. На запитання чому готуються мала кількість цих страв, шеф-повар відповів, що база відпускає мало продуктів для приготування цих блюд. Дирекція столової повинна не забувати постачання партії та уряду про збільшення цвяхами, що чатують на необереж-

ного прохожого. Немає потреби додавати, що скupчення такої кількості людей біля крана — справа антисанітарна. Та питання про постачання водою мало турбує тов. Хайкіна. Він заявляє, що винна міська водопровідна організація, а його справа, мовляв, сторона, і становище з во-дою яке є, таким і залишилось.

Варто взагалі сказати декілька слів про роботу тов. Хайкіна, як комінданта гуртожитку. Не буде помилкою, коли сказати, що він вважає так: я хазяй, і мені тут добре, в гуртожитку мусить все бути так, як я хочу, а студенти, їх інтереси мене не цікавили і не цікавлять. Ми були дуже здивовані, коли, підішовши до канцелярії гуртожитку, побачили чимало студентів, що чекають біля закритих дверей. Вияснилось, що тов. Хайкін закрив двері, бо розмовляє по телефону «по секрету». Кращий приклад «чайного» керівництва і ставлення тов. Хайкіна до студентів важко й уявити.

Що говорити про ідейно-виховну роботу в гуртожитку, коли вона тут зовсім не ведеться? Ця важлива діяльність роботи випала з поля зору партійної, комсомольської, профспілкової організації університету.

За півмісяця життя в гуртожитку студенти не прослухали жодної бесіди, доповіді, ні разу не зустрілися з видатними людьми виробництва, колгоспів ланів і мистецтва. Ше й до цього часу залишилися підлоги в гуртожитку, проведений побіжно, що ніхто тут і не думав турбуватися про усунення дрібних недоробок, які так часто мішалися організації правильного і затишного життя в гуртожитку.

Мешканці гуртожитку скаржаться на саме елементарне. Не в усіх кімнатах є в достатній кількості стільців, немає радіо-репродукторів, дзеркал, тумбочек. А в кімнаті № 26 погано відремонтована шафа, вікні немає всіх шибок, до цього часу на стіні не повішенні портрети. До речі, у кімнаті № 26, де живуть студенти I курсу філологічного факультету, ще й досі пустують три місяці, і це заважає дівчатам правильно й за-тишно організовувати своє життя в кімнаті.

Важко сказати, яким принципом керувався тов. Хайкін при обладнанні кімнат меблями, але легко помітити, що в кімнатах, де живуть першокурсники, які повинні бути сточені постійною увагою комінданта і студію гуртожитку, меблі щонайгірші і обов'язково чого-небудь невистачає. Досить незрозумілі розподіл таких речей, як радіорепродуктори і дзеркала. Ці речі видані не для кожної кімнати. На справедливі вимоги студентів видати їм ці речі тов. Хайкін відповідає одним словом: «Купуйте!». Він навіть запропонував мешканцям кімнати № 103 купити стільці, а покищо сидіти на ліжках.

Чому так сталося, що невистачає стільців, радіорепродукторів, дзеркал та ін.? Невже радянська держава не може задовільнити потреби в цих речах? Звичайно може. На ці речі давно відпустили відповідні кошти. Вся справа в безтурботному ставленні до своїх обов'язків комінданта гуртожитку тов. Хайкіна, який не зумів як слід підробуватися до засідання гуртожитку.

В цьому відношенні видно відповідність роботи в гуртожитку Кишинівського державного університету, де побували наші студенти весною з дружнім візитом. Там в гуртожитках часто можна зустріти ректора, професорів і викладачів, які живо цікавляться життя і побутом студентів, допомагають їм негайно ліквідувати ті чи інші недоліки. Треба, щоб і в нас декани, професори і викладачі університету зустрічалися з студентами не лише під час лекцій в аудиторіях, але й були частими гостями в кімнатах гуртожитку.

Партійний, комсомольський і профспілкові організації адміністративно-господарські частині університету треба негайно поліпшити роботу в гуртожитку, пам'ятуючи, що піклування про радянську людину з її усіма потребами — найперший заповіт Комуністичної партії.

Рейдова бригада: М. ЧИСТЯКОВА, в. о. секретаря комсомольської організації університету, А. ТУРОВСЬКИЙ, Н. ЛЕЦИНСЬКА, спец. кореспондент газети «За наукові кадри».

ЛІТНІЙ ВІДПОЧИНOK СТУДЕНТІВ

Профком Одеського державного університету приділив велику увагу літньому відпочинку студентів. В цьому році було одержано значно більше путівок в санаторії і будинки відпочинку, ніж в минулі роки.

Всього за літній період лікувались 10 студентів в санаторіях, з них три учасники Вітчизняної війни.

31 студент побував за літній період в будинках відпочинку м. Одеси та Цурюпінська, Херсонської області.

11 чоловік побували в 16-денному туристському поході по гірському Криму, 13 чоловік приймали участь в туристських походах по Кавказу.

На фото: Студенти в кімнаті гуртожитку по вул. Пастера 29.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

ЧАСТУШКИ

(Продовження статті «З уст народу»)

Слідом за піснею частушка є чи недолікі—під обстріл потрапляють вибагливі чепурухи, модниці:

«А у нашої Дуняші
Все по новій моді:
Пальто й плаття—на дворі,
А дрова—в комоді».

Та найбільше уїдливих слів адресується ледарям, симулянтам, рвачам, з якими частушка виступає на боротьбу.

Багато допомагають цій боротьбі серійні випуски наших сатиричних журналів: «На допомогу колгоспним стінгазетам» і ін.

Віршовані підписи під карикатурами цих випусків припасовуються до різних конкретних проявів ледарства, бракоробства чи порушення дисципліни. Часто найбільш вдалі і гострі рядки віршів доловнюються, видозмінюються і побутують, як частушки.

На нашу думку, саме таке походження мають частушки, що ми наведемо їх нижче. Виконувались вони під час виступу художньої самодіяльності колгоспу с. Тригради або співались просто вечорами молоддю.

Удаваною хворобою хоче приховати симулянта свою лінъ. Частушка допомогла викрити неробу:

— Ой Мокрино, що з тобою?
— А я нездорова:
Накрутила кучері,
Вишипала брови».

Симулювати на хворобі намагалась і інша колгоспниця, щоб займатись спекуляцією. Та не вдається і їй замаскувати своїй дійсні обличчя. Частушка гостро розвинуче її:

«У Тетяни болить зуб,
Зав'язалась хусткою.
Лікувалась на базарі:
Торгуvala guskoю».

Народ наш безпощадно викорінює всі залишки ледарства, бракоробства і т. д. А носії цих рис дістають належний моральний осуд з боку громадськості. Все це знаходить відображення в рядках частушки:

«Урожай наш, урожай,
Золота пшениця!
Хай колгоспний трудодень
Ледарям не сниться».

Оспівуючи творчу працю трудящих, частушка в той же час служить влучною і нищівною зброєю в їх руках, необхідною для боротьби з усім тим, що отрує радість сьогоднішнього дня і заважає будувати світле майбутнє.

ШАПОВАЛОВ В.

Іван Петрович Котляревський

(До 185-річчя з

«Умним и талантливим малороссийником» назвав великий російський критик першого визначного класика української літератури Івана Петровича Котляревського.

Автор геніальної «Енеїди» і першістки українського театру й драматургії—п'єси «Нatalka Poltavka»—цілком заслужив таку високу оцінку.

Творчість Котляревського звязана з суспільно-економічними умовами Росії і України кінця XVIII і початку XIX ст., з російським літературним рухом цього часу.

На формування світогляду Котляревського і розвиток його письменницького таланту виключний вплив зробила прогресивна російська література, про що свідчать як його твори, так і багато біографічних фактів. Український письменник знав твори Новикова, Грекова, Капіна, Фонвізіна, Крілова. Будучи в Петербурзі, Котляревський власноручно переписав драматичний твір Крілова «Тріумф». Він був членом Петербурзького «Вольного общества любителів словесності, наук и художеств», навколо якого згрупувалися поети-радіщеві. Твори Котляревського друкувались в російських журналах поряд з творами геніального Пушкіна і поетів-декабристів. Український письменник був у дружніх звязках з багатма передовими діячами російської культури.

Поступки ваші (богів—І. З.) всі

не божі,

Ви на сутяжників похожі,

І раді мордувати людей.

Боги в Котляревського п'янці, харбани, волоциги, сутяжники. Сатирично зображуючи богів, Котляревський викрив тодішній бюрократичний суспільний лад.

Особливо гострота набирає сатира в опісі пекла, де автор іде не за біблійними переказами, а пише так, як чув з уст народу. В пекло Котляревський помістив паразитичні групи феодально-кріпосницького суспіль-

ства: панів, попів, представників царського суду, чиновників-хабарників.

Опис пекла письменник-реаліст починає так:

Панів за те там мордували
І жарили зо всіх боків,
Що людям логти не давали
І ставили їх за скотів.
Далі автор говорить:
Всім старшинам тут без разбору,
Панам, підланкам і слугам
Давали в пеклі добру хльбу,
Всім по заслузі, як котам...»
Виявляючи симпатії до трудового народу, будучи всеціло на боці тих, що «жили голодні під тинами», автор представників народних мас помістив у рай.

Отже, Котляревський в «Енеїді» засудив соціальну несправедливість, піддав гострі критиці кріпосницько-феодальну систему. Твір має анти-кріпосницьку спрямованість, хоч цар Микола I назвав його не більше, як «сумною шалостю». Все це говорить про демократизм світогляду Котляревського.

Але Котляревський ще не розумів необхідності повалення ворожого народові ладу революційним шляхом.

В поемі «Енеїда» Котляревський проявив себе також як поет-патріот. Образами Ніза і Евріала письменник оспівує народний героїзм, він закликає до боротьби з іноземними за-

гарбниками, вірить в непереможну силу народу.

Більше ніж півтора століття тому прозвучали слова:

Де общее добро в упадку,

Забудь отця, забудь і матку,

Лети повинність ісправлять...

На відміну від письменників-сен-

тименталістів Котляревський не пла-

ПОВІСТЬ ПРО АЛБАНСЬКЕ СЕЛО

Кілька місяців тому в перекладі на українську мову вийшов перший великий прозовий твір сучасної албанської літератури — повість письменника Фатміра Гята «Вода спить, ворог не спить».

До плеяди діячів сучасної літератури, які прийшли до її лав на фронті боротьби з фашизмом, належить і Фатмір Гята. Ще зовсім юнаком (Гята народився у 1922 році), в період окупації Албанії чорнорубашниками Муссоліні, він починає працювати у нелегальній комуністичній пресі, потім іде в партизанський загін. В загоні Гята складає пісні та вірші, які користувалися великою популярністю серед бійців. Згодом він пише повість «Краплі крові» та цикл оповідань про партизанські будні.

З 1949 року, на протязі кількох літ, Фатмір Гята навчається в Москві в літературному інституті імені Горького, де вивчає російську класичну і радянську літературу. Під час перебування в Радянському Союзі він створює поему «Пісня про партизана Бенка». Поема була опублікована в перекладі на російську мову в журналі «Новий мир».

В 1951 році в Тирані вийшла в світ його повість «Вода спить, ворог не спить», — перший великий твір албанської прози. Дія повісті відбувається в одному з сіл Албанії у 1946—48 роках. Це був час запеклої класової боротьби, роки народження перших сільськогосподарських кооперативів. На матеріалі повісті, в художніх образах її герой автор розкриває справжній, зміст політики Албанської партії праці у відношенні до селянства.

Письменник досить широко показує село того періоду, подає ряд соціально-загострених портретів. Він малює образи бідняків — Кяміля, Леме, Мехмета і Чечо, поступово переборюючих характерну для середняків нерішучість, куркулів Нури і Касема, агента іноземної розвідки Пешича.

Автор зображує партійну організацію як рушійну силу життя нового села. Самовіддана праця молодих комуністів є основою сюжетного розвитку повісті.

Фатмір Гята починає розповідь з епізоду знищення куркулем Нури Зюба свого кукурудзяного поля. Всє своє життя Нура звик існувати за рахунок праці інших, тому примиряється з тим, що наслідками його практики користуватиметься хтось інший,

І. ДОЛГАНОВ.

Затримання Скендером трьох диверсантів, скинутих з іноземного літака, вбивство ворогом палкого комуніста Мальо і особливо брошурі Енвера Ходжа «Про деякі проблеми роботи на селі» допомогли йому знайти вірний шлях. Він переконується, що дав куркулям обплутати себе, розуміє правильність політики уряду.

Лютого, Скендер і Кяміль з допомогою інших селян заарештують шкідників і злочинців.

Зрозумівші підступність ворожої політики куркулів, селяни виршують працювати разом, як у Радянській Росії, і організувати кооператив.

Повість закінчується символічною картиною світанку. Ранок нового життя зустрічає герой, вони мріють про своє світле майбутнє, на шляху до якого доведеться ім подолати чимало труднощів у боротьбі з ворогами. Недарма в албанським народі існує мудре прислів'я: «Вода спить, ворог не спить».

І. ДОЛГАНОВ.

кав над долею своїх геройів, а реалістично показав нуждене життя народу і викрив хижанку суть сільських п'явок. Реалізм і народність, жива народна мова, п'єси — запорука успіху її, як в минулому, так і в наш час.

Ще Белінський, даючи оцінку геніальному Щепкіну, писав: «...нарешті, в останній раз піднялася завіса, і почалися сцени з «Наталики Полтавки», захоплення публіки доходило до найвищого ступеня».

Творча спадщина І. П. Котляревського — письменника — всього чотири оригінальні твори. Але такі його твори як «Енеїда», «Наталика Полтавка» мали епохальне значення в історії української літератури. З появою цих творів українська література вийшла на Новий шлях.

Не забув і не забуде Котляревського — письменника-новатора, письменника-патріота — азій народ, бо він був одним із них його синів, що в умовах феодально-кріпосницької дійсності боровся за народну долю.

Творчість Котляревського цінили великі сини братніх російського і українського народів — Белінський і Шевченко, Гоголь і Франко, Короленко і Л. Українка, Горський і Колющинський.

Твори Котляревського читає, знає і цінить радянський народ.

І. ЗАЕЦЬ.

В. о. редактора М. В. ПАВЛЮК.

Зам. 1052—1000